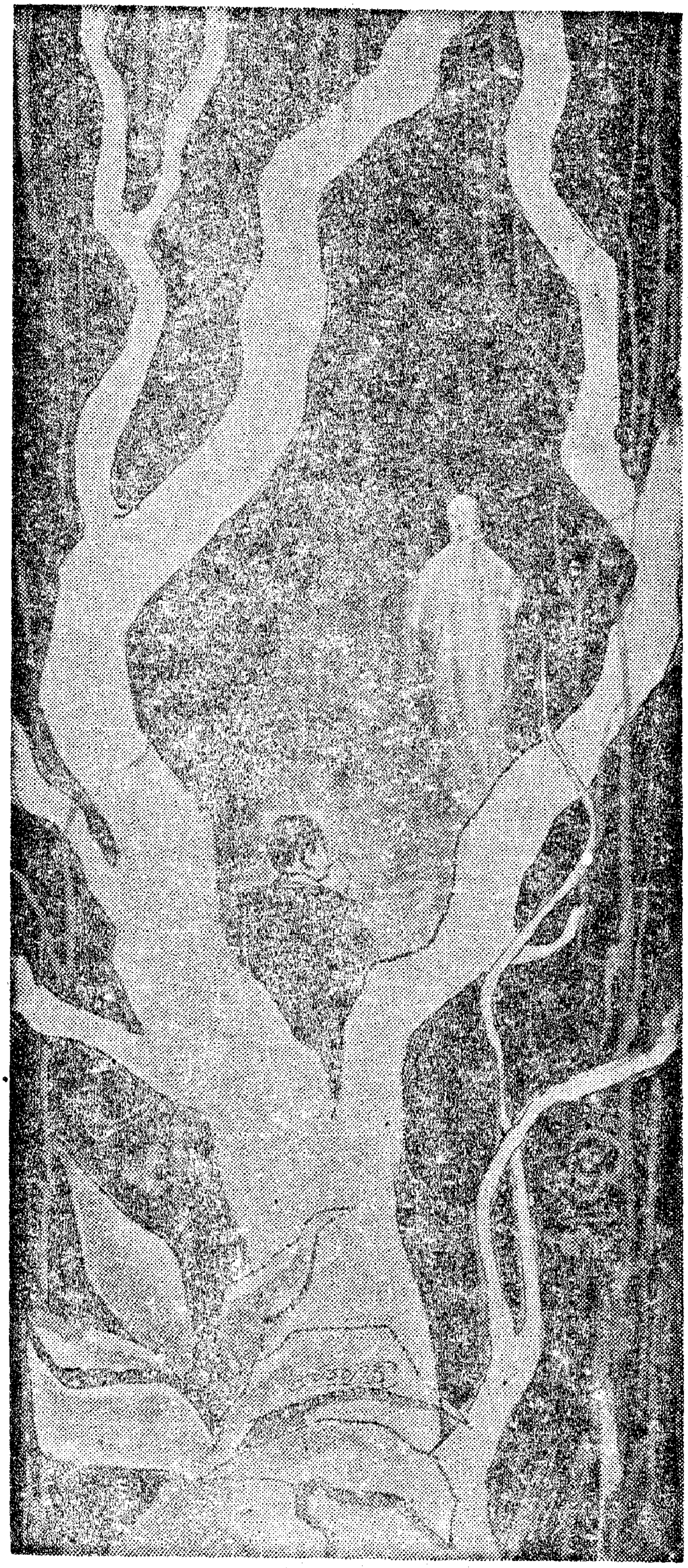

దడుసుకొన్న దయ్యం

పి.జి.రామారావు

అతని అసలు పేరు ఏమిటో నాకు తెలియదు. కాని అంతా అతన్ని నిశాచర మహంతి అంటారు. విచిత్రమైన మనిషి.

ఒరిస్సాలోని ఆ చిన్న గ్రామానికి నేనొచ్చి ఆరు నెలలయి ఉంటుంది. చిన్న వూరవడం వలన సుమారుగా అందరితోనూ నాకు పరిచయం ఉంది. నిశాచర మహంతితో నా పరిచయం చాలా చిత్రంగా జరిగింది.

ఒక రోజు రాత్రి పది గంటలకు క్లబ్బునించి వస్తున్నాను. మా ఇల్లు వూరికి కొంచెం దూరంగా స్మశానానికి అవతల ఉంది. స్మశానం సమీపించేటప్పటికి ఒక సమాధి వెనుక నుంచి తెల్లని ఆకారమొకటి లేచి నావైపు నడువసాగింది. నాకు దయ్యాలు భూతాలు, అంటే నమ్మకం లేదు. అందుకనే స్మశానానికి సమీపంగా ఉందన్న సంకోచం లేకుండా ఆ ఇల్లు తీసుకొన్నాను. ఆ ఆకారాన్ని పరికించి చూచాను. ఆపాదమస్తకం తెల్లగా ఒక ముసుగులా ఉంది. మసక వెన్నెల్లో ఆ వింత ఆకారాన్ని చూస్తే వళ్ళు గగుర్పొడిచింది. అయితే దయ్యాలంటే నాకు నమ్మకం లేదు అన్న సంగతి జ్ఞాపకం రావడంతో మళ్ళీ ధైర్యం కలిగింది. అక్కడే నుంచుని పరిశీలించసాగాను. ఆ వింత ఆకారం ఇంకా దగ్గరకు వచ్చింది. 'ఎవరు నువ్వు ?' అన్నాను బిగ్గరగా. ఆ ఆకారం బాగా దగ్గరగా వచ్చింది. 'ఎవరయ్యా నువ్వు ? మాట్లాడవేం ?' అని గద్దించాను. ఆకారం ఆగిపోయింది. కాని మాట్లాడలేదు.

“నువ్వు చూస్తే దొంగలాగున్నావు. నలుగురు పోలీసులు బీటు తిరుగుతున్నారు. ఈ ఈల వూదానంటే వచ్చేస్తారు,” అన్నాను ఏ ఈలా లేని నా జేబులో చెయ్యి పెడుతూ.

ఆ ఆకారం నెత్తిమీది ముసుగు గబుక్కున తీసేస్తూ, “నేను మహంతినండీ, లఘుశంకకు అలా వెళ్ళాను.” అన్నది.

“మరి మాట్లాడరేం ? నేను గనక సరిపోయింది చిన్న పిల్లలు, ఆడవాళ్ళు అయితే దడుసుకుంటారు' అని మందలించి ముందుకు సాగిపోయాను.

ఆ విధంగా అయింది మా పరిచయం. మర్నాడు క్లబ్బులో ఈ ప్రస్తావన తెచ్చేటప్పటికి మిత్రులు చెప్పారు, అతనావిధంగా రాత్రులు దయ్యంలా నటించి పజల్ని భయపెడుతుంటాడని, ఆ తర్వాత ఇదే సంగతి చాలా మంది నోట విన్నాను.

ఈ మహాంతి ఇలా ఎందుకు ప్రవర్తిస్తున్నాడు? అని దీర్ఘంగా ఆలోచించాను. ఇదేమైనా మానసిక కార్యమా ? లేక బాల్యంలోని కొంటెతనమా యన్నది ఇంకా వీడలేదా ? ఏదైనా చాలా వింతైన మనః ప్రవృత్తి ఇతరుల్ని భయపెట్టి వినోదిస్తాడన్న మాట ఈయన. ఒక విధమైన 'సాడిజం' అనుకుంటాను. పరుల్ని బాధించి వినోదించడం. అయితే భయపెట్టడానికి ఇతర వేషాలు ఏమీ వేయక దయ్యం వేషం ఎందుకు వేస్తాడీయన ? ఈ సంగతి ఊళ్ళో అందరికీ తెలిసినా ఎందుకు మానరు ? ఈ ప్రశ్నలకి సమాధానం దొరకలేదు నాకు.

* * *

కొన్నాళ్ళు గడిచాక ఒక నాడు క్లబ్బులో మిశ్రా నా దగ్గరకు వచ్చి చెవిలో "మీతో చిన్న పనుంది. ఇలా వస్తారా." అన్నాడు. ఇద్దరం ఒక మూలకు పోయి టీ ఆర్డరిచ్చి సిగరెట్లు కాలుస్తూ కూర్చున్నాము. మిశ్రా మంచి చలాకీ అయిన యువకుడు. బి. ఎల్. ప్యాసయి కొత్తగా ప్రాక్టీసు పెట్టాడు. ఏం చెబుతాడో అని ఎదురు చూస్తున్నాను. రెండు సిగరెట్లు పూర్తి చేశాడు అయినా ఇంకా ఏదో ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. ఏదో అడుగుదామని మొహమాట పడుతున్నట్లుగా ఉంది అతని వాలకం చివరికి నేనే కదిపాను. "మిస్టర్ మిశ్రా, ఏమిటి తటపటాయిస్తున్నారు ? ఏమైనా సైకం తొందరగా అవసరమైందా ? లేక ఏదైనా ఇరుకున పడ్డారా ? చెప్పండి. నా చేతనైన సాయం చేస్తాను" సాధ్యమైనంత ఉదారమైన గొంతుతో అన్నాను.

"అబ్బే, నాకే ఇబ్బందీ, అవసరమూ లేదండి. ఇక్కడ చాలా నిరుత్సాహంగా, డల్‌గా ఉంది గదా. అందుచేత చిన్న తమాషా ఒకటి చేద్దామని ఉంది. దానికి మీ సహకారం ఉంటే బావుంటుందని ఆలోచిస్తున్నాను." అన్నాడు.

ఒక్కసారి లేచి కుర్చీ క్రింద కప్పగంతులేనా, టపాకాయలేనా పెట్టాడేమో చూద్దామనిపించింది. కాని అలా చేస్తే బాగుండదని ధైర్యం నటిస్తూ గంభీరంగా 'చెప్పండి', అన్నాను.

సిగరెట్ పొగ రింగు రింగులుగా వదులుతూ ఆ రింగుల కేసి తీక్షణంగా మాయల మరాఠీ మంత్ర దర్పణంలోకి చూసినట్లుగా చూస్తూ అన్నాడు మిశ్రా, "ఆ నిశాచర మహంతి ఉన్నాడు, చూశారూ. వాడికి మంచి పాఠం చెప్పాలి మనం. ఇంకెప్పుడూ వాడు దయ్యం వేషం వేసుకుని స్మశానం చుట్టుప్రక్కల కనపడకుండా చేసెయ్యాలి."

"బాగానే ఉంది: కాని ఎలా ?" అన్నాను.

ఇంకా అలాగే రింగులుగా పొగవదలుతూ మంత్ర దర్పణంలో ఇంకా నిశాచర మహంతి అక్కడే ఉన్నట్లుగా చూస్తూ, "వాడు చేస్తున్న తమాషాయే మనం కూడా చెయ్యాలి." అన్నాడు.

నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు. "అంటే వాడిలాగే మనం కూడా దయ్యాల్లా నటిస్తూ అందర్నీ భయపెట్టాలా ?" అన్నాను.

ఈ మాటు సిగరెట్ క్రింద పారేసి బోడుతో రాస్తూ "అందర్నీ కాదండీ. వాడినే భయపెట్టాలి. ఈ దెబ్బతో వాడి ఆట కట్టాలి." అన్నాడు మిశ్రా కసిగా.

నాకూ కాస్త సరదా కలిగింది. అందులో నాకు వ్యక్తిగతంగా నిశాచర మహంతి మీద కొంచెం పగ ఉంది. ఒక రోజు నన్నే భయపెడదామని ప్రయత్నించాడు. అతని ధైర్యమేపాటిదో చూడాలి అన్న కౌతుకం కూడా కలిగింది. ఆ నాటి రాత్రి, ఆపాదమస్తకమూ తెల్లని ముసుగుతో కదులుతున్న ఆకారము జ్ఞాపకం వచ్చింది కుర్చీలోంచి ఒక్క గంతులో లేచి, "మై డియర్ మిశ్రా, మీ ఆలోచన అద్భుతంగా ఉంది. నా దగ్గర ఒక దోమ తెర ఉంది. మీరు ఒకటి తీసుకురండి. ఈ నాలుగు రోజులు పోయాక అమావాస్య నాడు మన పథకం అమలు జరుపుదాం." అన్నాను.

" మిశ్రా బ్రహ్మానందపడి రసగుల్లా, సింగ్‌డా, టీ ఆర్డరిచ్చాడు.

అమావాస్య నాడు రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు మా ఇంటి దగ్గర కలుసుకోవాలని నిశ్చయించాము. ఆ రాత్రి మిశ్రా పడక కూడా మా ఇంట్లోనే ఏర్పాటు చేశాం.

* * *

అనుకున్నట్లుగా అమావాస్యనాడు రాత్రి తొమ్మిదిన్నర గంటలకు దోమ తెర, కొన్ని దుస్తులు పెట్టిన సంచితో మిశ్రా మా ఇంటికి వచ్చాడు. దక్షిణం వైపు కిటికీ దగ్గర నిలబడితే మహంతి ఇంటి పెరటి గుమ్మం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. సాధారణంగా పెరటి గుమ్మమే వాడతాడు నిశాచర మహంతి

ఇద్దరమూ వళ్ళంతా కళ్ళు చేసికొని సిగరెట్ మీద సిగరెట్ కాల్చేస్తూ కిటికీ దగ్గర కుర్చీలో కూర్చున్నాము.

అర్ధరాత్రి. . . . పన్నెండు దాటింది.

దగ్గరలోనే నక్కలు బృందగానం చేస్తున్నాయి. మా పెరట్లో కరివేప చెట్టుమీద గుడ్లగూబ ఒకటి రెండుసార్లు అరచి, ఎగిరిపోయినట్లుంది. . ఇక అరపు వినపడలేదు.

నక్షత్రాలు భయం భయంగా చూస్తున్నాయి. దూరంగా రోడ్డు కవతలగా వెదురు పొదల సమీపంలో తెల్లటి ఆకారం ఒకటి కదిలింది.

"హరి, వీడి ఇల్లు బంగారం గానూ, మన కళ్ళల్లో దుమ్ముకొట్టి అప్పుడే ఎంత దూరం వెళ్ళాడూ !" అంటూ లేచాడు మిశ్రా.

చీకట్లో. . . ఆ వెదురు పొదల దగ్గర. . . వీడికి భయం లేదు కాబోలు. అక్కడ పెద్దపెద్ద పాము పుట్టలున్నాయి. వాటిలో పెద్ద తాచుపాములున్నాయంటారు." అంటూ నేనూ లేచాను.

గబగబా దోమతెర ముసుగుల్లో దూరి బయల్దేరాం.

చల్లగా, హాయిగా వీస్తూంది గాలి. రోడ్డు ప్రక్క ఈత చెట్లు తలలూపుతూ పాటపాడుతున్నాయి. అక్కడా అక్కడా పెద్దపెద్ద చెట్లు తలలు విరబోసికొని కూర్చున్న పిశాచాల్లాగ ఉన్నాయి. మహంతి ఇంటికి దక్షిణం వైపున దాని చెట్టు మీద గుడ్లగూబలు కీచులాడుకుంటున్నాయి. దూరంగా ఏదో పిట్ట త్రీ, త్రీ, త్రీ అని ముమ్మారు అరచింది. కరడు గట్టిన చీకటి. నక్షత్రాలు కళ్ళు చించుకుని చూస్తున్నాయి. అలవాటయిన మాకళ్ళకి రోడ్డు, సరుగుడు చెట్లు, మొగలి పొదలు, రావి చెట్టు, దూరంగా కదులుతున్న తెల్లని ఆకారం అన్నీ కనిపిస్తున్నాయి.

నక్క ఒకటి వికృతంగా అరచింది.

ఆ ఆకారం మా వైపే నడుస్తున్నట్లుంది. "మహంతి మన దగ్గరికే వస్తున్నాడు. [illegible]. రానివ్వండి పోతాడు." అన్నాడు నా చెవిలో మిశ్రా. మిశ్రావైపు పరీక్షగా చూశాను. పైన నల్లగా చీకటి ముసుగు. తర్వాత తెల్లగా దోమతెర ముసుగు దయ్యంలాగే ఉన్నాడు. మా వేషాలు బాగానే ఉన్నాయి. దయ్యాలంటూ ఉంటే అవి ఇలాగే ఉండాలి అనిపించేటట్లున్నాము మేము.

ఆ తెల్లటి ఆకారం రోడ్డెక్కి మా వైపు నడుస్తున్నది. రోడ్డుకి రెండు వైపులా ద్వారపాలకుల్లా నిలబడ్డాం మేము. మహంతి దగ్గరకు రాగానే చేతులు చాపి బెదిరించాలని, అతడు భయపడక పోతే పట్టుకుని అతడు కప్పుకున్న దుప్పటితోనే రోడ్డు ప్రక్క సంగీత వృక్షానికి కట్టెయ్యాలని నిశ్చయించుకొన్నాము.

ఆ తెల్లటి ఆకారం బాగా సమీపానికి వచ్చింది మమ్మల్ని చూసి ఒక్కక్షణం ఆగింది. మేమూ దయ్యాల లాగ చేతులు వూపుతూ ముందుకు ఒ[illegible]

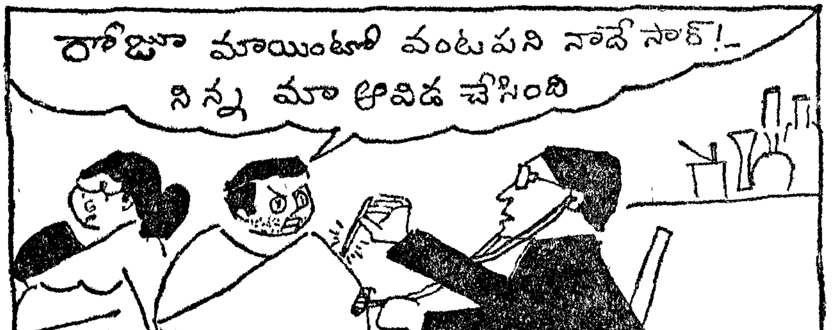

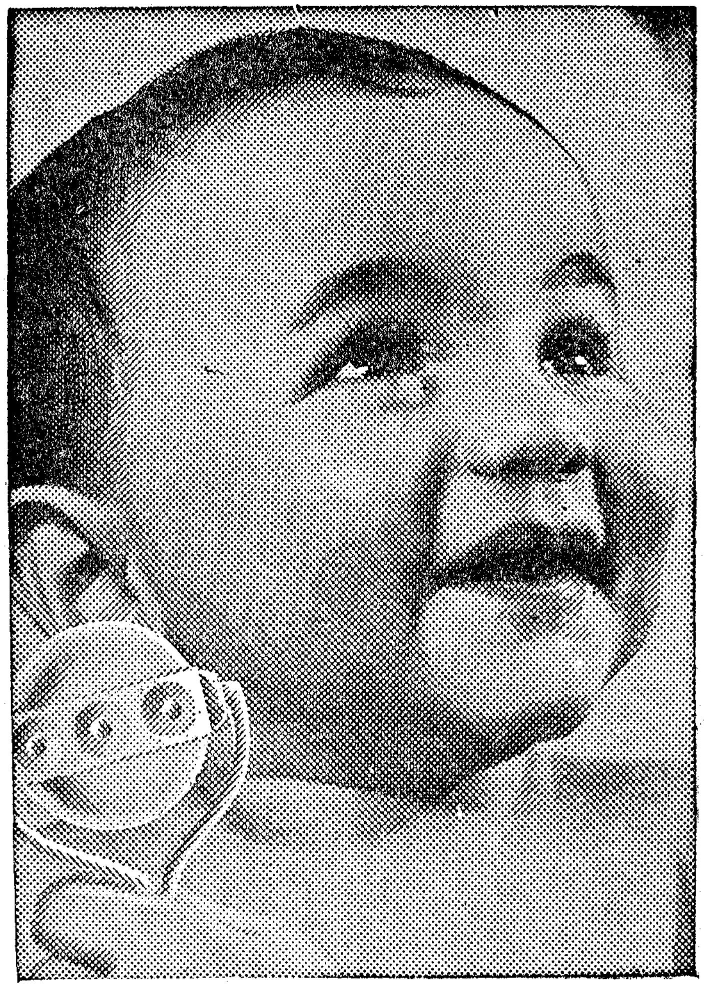

ఆనందమైన ఆటసమయం — వుడ్‌వార్డ్స్ వల్లనే

కుట్టునొప్పి, పుల్లదనం, కడుపు ఉబ్బరం, పళ్లుచేయునపుడు కలిగే జబ్బులకు, వాడేది

వుడ్‌వార్డ్స్' గ్రైప్ వాటర్

తెలివైన తల్లులు 100 ఏళ్ల నుంచి వాడుచున్నారు.

Aiyars ATC-486-TEL

దడుసుకొన్న దయ్యం

అడుగు వేశాం. "బాబోయ్, దయ్యాలు" అంటూ కీచుగా అరచి వచ్చిన దారినే వెనక్కు పరుగెత్తింది ఆకారం. మహంతి గొంతులా లేదనిపించింది ఆ కీచు కంఠం. అయినా మేము వెంట పడ్డాము. ఆ ఆకారం లేడిలాగా, గాలిలాగా పరుగెత్తింది. ఒక్క అర నిముషం అలా పరుగెత్తి ఉంటుందేమో. అదయినా భూమిమీద అడుగు మోపినట్లే లేదు. గాలిలో ఎగురుతున్నట్లే ఉంది.

ఇంతలో ఇంకా గొప్పవింత జరిగింది. ఆ ఆకారం రోడ్డుకు కొద్ది గజాల దూరంలో ఉన్న చింతచెట్టు మీది కెగిరి అదృశ్యమై పోయింది.

మా ప్రాణాలు పైనే ఎగిరిపోయాయి. వెనక్కు తిరిగి వెర్రిగా, వేళ్ళలాగా, గాలిలాగా, ఒళ్ళు తెలియకుండా పరుగెత్తసాగాము. మా దోమతెర ముసుగులు కాళ్ల కడ్డు పడ్డాయి. పరిగెడుతూనే అవి తీసి పారేశాము. ఒక్క దూకులో మహంతి ఇంటి దగ్గర పడ్డాము. మహంతి ఇంటికి అవతల మా ఇల్లు. మాకు నిజంగా చాలా భయం కలిగింది. మహంతి ఇంట్లో దూరుదామనిపించింది. కిటికీలోంచి బెడ్ లైట్ కనిపిస్తుంది. మహంతి ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నాడు. అతన్ని చూడగానే కాస్త ధైర్యం కలిగింది. హాయిగా నిద్రపోతున్నవాడిని లేపాలనిపించ లేదు.

మా ఇల్లు చేరుకున్నాం. ఆంజనేయ దండకం జపిస్తూ నేనొక మూల, ఒరియాలో గొణుక్కుంటూ మిశ్రా ఒక మూల కూర్చుని తెల్లవార్లూ జాగారం చేశాము.

మాకు కనిపించింది నిజంగా దయ్యమా, లేక అదొక భ్రమా ? భ్రమ అయితే ఇద్దరికీ ఒకేసారి ఒకేరకంగా ఎలా కనిపిస్తుంది ? ఆ ఆకారం సుమారు పదిహేను నిముషాలపాటు నడచి మాదగ్గరకు రావడం, మమ్మల్నిచూసి బెదరిపోయి, గావుకేక పెట్టి, గాలిలో ఎగిరిపోతూ పరుగెత్తడం, చివరకు చింతచెట్టుమీదికెగిరి మాయమవడం, అంతా కళ్లకు కట్టినట్లుగావుంది. దయ్యాలనుచూసి మనుష్యులు భయపడడం విన్నానుగాని, మనుష్యుల్ని చూసి దయ్యాలు దడుసుకోవడం ఎప్పుడూ వినలేదు. ఇప్పుడు ప్రత్యక్షంగా చూశాము. మమ్మల్ని చూసి దయ్యాలనుకొని ఆ దయ్యం బెదరి పోయిందన్న మాట. అయితే దయ్యాలకు కూడా దయ్యాలంటే భయమా ? మనిషిగా ఉన్నప్పుడు దయ్యాలంటే ఉన్న విపరీతమైన భయం ప్రాణం పోయిన తర్వాత కూడా ఆ ఆత్మను వదలలేదన్న మాట.

*   *   *

మర్నాడు ప్రొద్దుట పాలు తెచ్చిన దామోదర దాసు చంకలో ఉన్నాయి మా దోమతెరలు. "ఎవరివో బాబూ, దోమ తెరలు. రోడ్డు మీద చింత చెట్టు దగ్గర పారేసుకున్నారు." అన్నాడు. అవి మావని చెప్పే ధైర్యం లేక పోయింది.

సుమారు ముప్పయి రూపాయిలు ఖరీదుచేసే వాటిని, ఆ మలేరియా ప్రాంతంలో ఎంతో అవసరమైన మా దోమ తెరలను అతడు తీసుకుపోతుంటే వెర్రి మొహాలతో చూస్తూ ఉండి పోయాము.

మర్నాడే పూళ్లో ఇంకో ఇల్లు చూసుకుని ఇల్లు మారాను నేను. ★